
Ветеринарні науки

ДОБРОБУТ ТВАРИН В УМОВАХ ІНТЕНСИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Войцехівський Валерій Юрійович

асpirант, Одеський державний

агарний університет, м. Одеса, Україна

Черков Олександр Вадимович

здобувач, Одеський державний

агарний університет, м. Одеса, Україна

Тарасенко Людмила Олексіївна

доктор ветеринарних наук, професор,

Одеський державний агарний університет, м. Одеса, Україна

ORCID: 0000-0001-5782-5079

Інтернет-адреса публікації на сайті:

<https://www.economy-confer.com.ua/full-article/6210/>

Численні дослідження стверджують про актуальність питань стосовно здоров'я лактуючих корів і відносно недостатньо досліджених методів управління здоров'ям стада, які б продемонстрували послідовний зв'язок із кількістю соматичних клітин у молоці. Крім того, багато практик, які часто рекомендуються в програмах боротьби з маститом, мали обмежену кількість опублікованої інформації про їх ефективність у звичайних умовах, причому багато з них показували суперечливі напрямки зв'язку з КСК у дослідженнях. Однак слід пам'ятати, що багато практик, запропоновані у програмах боротьби з маститом, спрямовані насамперед на запобігання клінічному маститу [1].

Що стосується гігієни і технології доїння, то вченими і виробничниками стверджується, що оператори обов'язково повинні носити рукавички під час доїння, використовувати добре відрегульовані автоматичні з'єднувачі доильних установок і застосовувати дезінфекцію сосків після доїння. Крім того, корів з високим показником КСК і клінічними випадками маститу слід додати в останню чергу. Використання спеціальної доильної установки для цих корів промивання, очищення, дезінфекція установки після доїння цих корів – першочергові практики. Доильний зал слід утримувати в чистоті, а хорошу роботу доильної системи слід забезпечувати шляхом огляду системи принаймні раз на рік. Незважаючи на те, що утримання корів стоячими після доїння забезпечується даванкою корму і води, здавалося, пов'язане зі зниженням КСК у багатьох дослідженнях, результати Lievaart et al. (2007) виділили деякі умови (пори року), які потенційно обмежують загальну корисність цієї практики.

У їх дослідженні не вдалося запропонувати жодного біологічного пояснення спостережуваного впливу сезону на цю практику; однак вони визнали, Barnouin et al., 2004; De Vliegher et al., 2004), вплив санітарного стану керівника на КСК у тварин [2, 3, 4].

Вченими повідомлялося про зв'язок між ставленням виробників молока, методами управління, що використовуються, і здоров'ям вимені [5].

Результати дослідження DeVries et al., (2010), що вимірює зв'язок між часом стояння окремої корови після доїння та захворюваністю на мастит, підтверджують гіпотезу [6]. Однак окремі дослідження показують, що збільшення часу стояння після доїння пов'язане з вищою частотою IMI. В іншому дослідженні вимірювання зв'язку між частотою IMI коагулазонегативними стафілококами та доставкою корму під час доїння, стратегією, яка зазвичай використовується для сприяння більш тривалому часу простоювання після доїння, підвищена частота IMI знову спостерігалась у стадах, які використовують цю практику [7].

Грунтуючись на сукупних результатах багатьох досліджень, слушною рекомендацією є використання системи вільного утримання з підстилкою піщаним шаром. Така модифікація системи утримання, явно не є незначною корекцією. Однак необхідну модернізацію існуючих приміщень на фермі слід розглядати як можливість рекомендувати цей тип системи утримання. Чистота або частота очищення стійла для отелення була єдиною практикою управління, пов'язаною з утриманням, яку можна було послідовно пов'язувати з КСК.

Висновок

1. Здійснювати після доїльне консервування вимені.
2. Забезпечувати післядоїльне стояння корів та споживання кормів, води для попередження потрапляння збудників по сосковому каналу.
3. Забезпечувати регулярне прибирання приміщень, роботу системи вентиляції, нормований мікроклімат.

Список використаних джерел:

1. Olde Riekerink R. G., Barkema H. W., Kelton D. F. Scholl Incidence rate of clinical mastitis on Canadian dairy farms J. Dairy Sci., 91 (2008), pp. 1366-13772.
2. Lievaart J.J., Barkema H.W., Kremer W.D.J., van den Broek J., J.H.M. Verheijden, J. A. P. Heesterbeek. Effect of herd characteristics, management practices, and season on different categories of the herd somatic cell count J. Dairy Sci., 90 (2007), pp. 4137-4144.
3. Barnouin J., Chassagne M., Bazin S., Boichard D. Management practices from questionnaire surveys in herds with very low somatic cell score through a national mastitis program in France J. Dairy Sci., 87 (2004), pp. 3989-3999
4. Vliegher De, Laevens H., Barkema H. W., Dohoo I. R., Stryhn H., Opsomer G., de Kruif A. Management practices and heifer characteristics associated with

early lactation somatic cell count of Belgian dairy heifers J. Dairy Sci., 87 (2004), pp. 937-947.

5. Jansen J., van den Borne B. H., R. J. Renes, G. van Schaik, T.J.G.M. Lam, C. Leeuwis Explaining mastitis incidence in Dutch dairy farming: The influence of farmers' attitudes and behavior Prev. Vet. Med., 92 (2009), pp. 210-223.
6. DeVries T. J., Dufour S., Scholl D. T. Relationship between feeding strategy, lying behavior patterns, and incidence of intramammary infection in dairy cows J. Dairy Sci., 93 (2010), pp. 1987-1997.
7. Dufour S., Dohoo I. R., DeVries T. J., Scholl D. T. Improving mastitis control programs through identification of risk factors related to the incidence of subclinical intramammary infections Mastitis Control: From Science to Practice, Wageningen Academic Publishers, the Hague, the Netherlands (2008), pp. 211-218.